

Carta de fora:

Llegint la vostra revista he pogut constatar els vostres avenços i he restat meravellat del vostre entusiasme, de la vostra unió i de la vostra perfecció; més entusiasme encara, més unió, més perfectibilitat en vostre tracte, i així vos conquerireu els que us voltin.

Fà temps que en soc fora de la plana riallera, i un jorn de melangia em preguntava a mi mateix, plenament abstret de tot el que em rodejava: Què ha estat Castelló? Què és? Què esdevindrà amb el temps? Pel que fa referència a la primera pregunta em respon l'història amb un passat ple d'esplendor. A lo segon em contesten les noves que arreu foren escampades i les preguntes plenes d'angoixa que per tots indrets s'esdevien amb aquell ¿què passa a Castelló? Sufria en pensar el què havia sigut el meu poble i en veure el què actualment era. Però gràcies a Déu he vist que allò fou un núvol d'istiu i que no tenien cap fonament els meus pessimismes. He vist que Déu protegeix el meu poble, he vist que neix un foc nou que sota el nom d'Esplais acull la joventut abrandada d'entusiasme, que s'ampara amb les tradicions del seu passat il·lustre i sota el signe de la creu planta el seu penó, i amb el llaç de germanor acull als seus semblants, escampen amor, alegria, fe i religiositat en tots els seus actes.

Avant doncs, poble de Castelló, vila de mos amors segueix la ruta dels Esplais que et serà retornada la pau en mala hora perduda, de tal manera que si ara em tornés a preguntar el què ha sigut, el què és i el què serà el meu poble, em contestaria jo mateix: Ha sigut el què ha sigut, és el què tothom admira, i serà la continuació del què havia sigut en els jorns de la seva màxima glòria i esplendor.

ALEF.

Amb motiu de les properes Pasqües de Nadal, L'ESPIGA desitja per a tots els seus llegidors i protectors, aquella pau, alegria i benestar que pot proporcionar-li's la màxima felicitat en la vida, preguntant-los no oblidin el nostre més tendre afecte.